

даде особено вниманіе на доказателства-та му, не ще го разбира, и — не ще го и повърва.

Забѣлежка 38) Тѣй напримѣръ, Гръцко-то висше Духовенство представляваше и още представлява оныѣ Българы като *зломисленници* на Пречестно-то Правителство, които бы дерзвѣли да пожелають и да иматъ своѣ-тѣ народнѣ Јерархіѣ, въ слѣдствіе на туй, много и бѣдствовахъ. Но като они забрахъ отъ тры години насамъ *да посюлянствовашъ* въ доказателства-та и желанія-та си; то и Пречестно-то Правителство ги разбра добръ, увѣри се съ справедливи-тѣ ѣмъ оплакванія и даде вниманіе на желанія-та ѣмъ. —

Такива още погрѣшки струватъ въ доказателства-та си особено оныѣ хора, които нарочно (максусъ) се трудятъ да отбѣгнѣтъ правый отвѣтъ на вопросъ-тѣ що ѣмъ се предлага и хортуватъ не то, за кое-то се пытатъ. Такива человекѣ иматъ еднѣ особеннѣ наклонности да струватъ подобны погрѣшки; понеже въ тѣхъ не съществува или не е созната истина-та; но они се водятъ отъ злобѣ-тѣ и упорство-то си. И, ако нѣкои отъ тѣхъ и *да сознавашъ* това, но отъ упорство никога и на нищо добро не се склоняватъ, кога ѣмъ го други-тѣ доказватъ. Трѣба още да забѣлежимъ че между *полвинъ-ученышѣ* человекѣцы особено се намиратъ такива упорни и злобни хора. —

Въ съображеніе на туй, онова доказателство само може да бѣде добръ и право изложено, въ което ни една мисль не се казва безъ цѣль и безъ отношеніе къмъ цѣло-то; подобно на това, както въ единъ здравъ устрой (организмъ), въ всяка една добра машина и най малка-та частица си има мѣсто-то и предназначеніе-то. —

Правило 3) При доказванье-то на единъ предметъ трѣба всяка една мисль да се опира на другъ